

BOMBARDER-GALLIOTT, båmbarrder-galliätt, m. 3. Ett till bombkastning bestämmt, med en eller två mörsare bestyckadt skepp af stark byggnd, med två, äfven stundom tre master och bogspröt.

BOMBASIN, båmbasänng, m. 3. (fr.) Ett slags tyg, som ursprungligen väfdes uti öfre Italien, af bomull, kamelhår och silke, men numera i flera andra europeiska länder, mest af ull. En varietet deraf kallas *Bombasett* (båmbasätt), m. 3.

BOMBAST, båmbåsst, m. 3. (af engelska ordet *Bumbast*, som betyder: med bomull uppstoppadt tyg) Svalstigt, högtrafvande tal eller skriftsätt.

BOMBASTISK, a. 2. (om tal, stil) Svalstigt, högtrafvande. — *Bombastiskt*, adv.

BOMBFRI, a. 2. Som ej genom bombkastning kan förstöras. *Ett b-tt hvalf*.

BOMBKANON, båmbkanon, m. 3. Kanon af mycket grof kaliber, som begagnas till bombkastning.

BOMBKAST, n. 3. 1) En bombs kastning eller afskjutning. *Vid första b-et sprang en krutvagn i luften.* — 2) Den rymd, en bomb kan genomlöpa.

BOMBKASTARE, m. 3. Artillerist, som tjenstgör vid mörsare, haubitser eller bombkanoner.

BOMBKASTNING, f. 2. Skjutning med bomber.

BOMBKITS, båmbkitts, m. 3. Ett slags mindre fartyg, bestyckadt med bombkanoner.

BOMBSKEPP, n. 3. Skepp, bestyckadt med mörsare, haubitser eller bombkanoner, till bombkastning.

BOMBVAGN, m. 2. Enkom inrättad vagn att föra bomber uti.

BOMMA, v. a. 1. (af *Bom*, m.) 1) *B. för*, *igén, till*, stänga medelst bom. — 2) *B. väf*, vinda upp varpen till en väf på väfbovmen.

BOMMA, v. n. 1. (af *Bom*, adv.) Slå, kasta, skjuta bom. — *V. impers.* Icke träffa målet. Säges i fråga om kula, klot, boll, hvarmed man kastar. *Den gången b-de det för honom.*

BOMMA, v. n. 1. (pop.; förvrängt af *Bombardera*) Skjuta med kanoner.

BOMNING, f. 2. (väf.) Kettens eller varpens uppvinning på väfbovmen.

BOMOLJA, f. 1. Den sämre slags oljan, som pressas af oliver. Den bästa utgör den så kallade Matoljan.

BOMSADEL, m. 2. pl. — *sadlar*. Ridsadel med tvärträ framtill, baktill, eller begge delarna, till stöd för den ridande.

BOMSEGEL, n. 3. Segel, hvars underlik är fästadt vid en bom (bem. 2, a).

BOMSTROPP, m. 2. Ett slags i artilleriet bruklig större stropp.

BOMULL, f. 2. sing. (af det tyska *Baumwolle*) Ett hvitt, mjukt, tågt, spinnbart ämne, som omgifver fröen i frukthylsan på bomullsväxten. *Spinna b. Tyget är af b. Stoppa med b.*

BOMULLSBAND, n. 3. Band, väfdt af bomullsgarn.

BOMULLSBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. Buskväxt, hvaraf bomull fås. *Gossypium herbaceum*.

BOMULLSFABRIK, --- i'k, m. 3. (förkortadt af Bomullslärfts- eller -tygs-fabrik) Fabrik, hvarst bomullsgarn förarbetas till åtskilliga slags väfnader.

BOMULLSFABRIKANT, --- kånnt, m. 3. Person, hvilken såsom ägare eller arrendator drifver en bomullsfabrik.

BOMULLSFABRIKAT, --- åt, n. 3. o. 5. Bomullsvara, tillverkad på fabrik.

BOMULLSFABRIKÖR, m. 3. Se *Bomullsfabrikant*.

BOMULLSGARN, n. 3. Garn, spunnet af bomull.

BOMULLSKANFAS, bömmullskännfass, m. 3. Ett slags tjockare väfnad af bomull.

BOMULLSKRUT, n. 3. Bomull, blött under fem minuters tid, i 2 delar rökande salpetersyra och 1 del Nordhausisk svafvelsyra. Kallas äfven Exploderande Bomull. Borde kanske rättast kallas Krutbomull.

BOMULLSLÄRFT, n. 3. Lärfst, förfärdigadt af bomull. Kallas så till skilnad ifrån linnelärfst, hvilket i allmänhet blott benämnes Lärfst.

BOMULLSPAPPER, n. 3. Papper, tillverkad af bomullslump.

BOMULLSPLANTA, f. 1. Benämning på bomullsväxten i allmänhet, omfattande således både Bomullsbuschen och Bomullsträdet.

BOMULLSPLANTAGE, --- tåsch, n. 3. 1) Jordrymd, der bomullsplantan odlas. — 2) Gods, jordegendom, på hvars ägor bomullsplantan odlas i stort.

BOMULLSSAMMET, bömmullssåmmett, m. 3. sing. Ett slags tyg, väfdt på samma sätt som sammet, men af fint bomullsgarn. Kallas så till skilnad ifrån Silkessammet och Yllesammet. *Manchester är en sort b.*

BOMULLSPINNARE, m. 3. Arbetare på ett bomullsspinneri, som närmare deltagar i gartillverkningen.

BOMULLSPINNERI, n. 3. Fabrik, der bomullsgarn med maskin tillverkas.

BOMULLSPINNERSKA, f. 1. 1) Qvinna, som deltar i fabriksarbetet på ett bomullsspinneri. — 2) Qvinna, som spinner bomull för hand.

BOMULLSTISTEL, m. 2. pl. — *tistlar*. Ett slags tvåårig växt, hvaraf de spåda stjelkarne och outslagna blomhufvudena äro ätbara. *Onopordon Acanthium*.

BOMULLSTRYCKERI, n. 3. Inrättning, der bomullsväf tryckes med färger till kattun och sits.

BOMULLSTRÅD, m. 2. Fint, tvinnadt bomullsgarn, som begagnas till sömnd.

BOMULLSTRÄD, n. 3. En trädväxt, hvaraf bomull fås. *Gossypium arboraceum*.

BOMULLSTYG, n. 3. 1) (i allmänhet) Allt slags af bomullsgarn förfärdigadt väfnad. — 2) (vanligare) Allt slags väfnad af bomullsgarn, med undantag af Bomullslärfst.

BOMULLSVADD, m. 3. Vadd, förfärdigadt af kardad bomull.

BOMULLSVARA, f. 1. Vara, förfärdigadt af bomull.

BOMULLSVÄF, m. 2. sing. Se *Bomullslärfst*.

BOMULLSVÄFNAD, f. 3. 1) Väfvande af bomullstyg. — 2) Bomullstyg.

BOMULLSVÄFVERI, n. 3. Fabrik, der bomullstygjer förfärdigas.

BOMÄRKE, n. 4. Enkelt skriftecken, hvilket en person, som icke kan skriva, begagnar i stället för sin namnteckning, då handlingar, bref o. s. v. skola underskrivas. *Sätta b. under, vid, på något.*

BONÄ, v. a. 1. (af gamla ordet *Bo*, bygga, tillreda) Göra trä blankt och glatt medelst ignidning med vax. *B. ett golf, ett bord.* — *B. om, se Ombona.*

BONÄD, f. 3. (af gamla ordet *Bunadr*) Kläder, klädeårgt. Deraf Hufvudbonad.